

Viața așa cum este ea...

O poveste aproape realistă

A fost odată ca în povești, o împărăteasă cum nu s-a văzut în o mie de povești. Ea trăia departe de civilizatie, înconjurată de frigului dureros al regatului în care se născuse. În regatul Belos, magia era cea mai importantă sursă de ofensivă și defensivă, fiind ajutorul principal al Împărătesei când venea vorba de cotropitori nedoriți.

De la părul ca abanosul și coroana strălucitoare pe care Împărăteasa îl avea în tinerețe, își schimbase înfățișarea. Acum avea părul alb ca omătul proaspăt așternut și prefera să se îmbrace în albastru. Își schimbase înfățișarea să se potrivească cu tărâmul înghețat în care trăia.

Împărăteasa avea o grădină de trandafiri, erau roșii ca sângele, vrăjind pe oricine îi vedea, dar nimeni nu își putea explica cum erau așa de frumoși. Ei se potriveau cu frumusețea ei, neîntrecută. Trandafirii ei nu se ofileau niciodată, ca Împărăteasa. Ea era cunoscută ca fiind o vrăjitoare cu talent înăscut și de neegalat. Cine îndrăznea să îi încerce puterea, sfârșea în lumea de apoi.

Având doar un servitor loial, deoarece nu avea încredere în nimeni, Împărăteasa făcea majoritatea lucrurilor singură. Avea grijă de economia regatului, semna documente importante și avea grijă de locul pe care îl numește casă de mai bine de patru sute de ani.

Fiind nemuritoare, ea îmbătrânea diferit față de servitorul ei. El împlinea în acel an optzeci și trei de ani. Deoarece servitorul era un bun prieten cu Împărăteasa, el își promisese că atât timp cât era în viață se va ocupa de treburile bucătăriei, deoarece ea gătește groaznic.

Era dat, servitorul era bătrân și muritor, s-a întâmplat nespusul. Murise din cauze naturale.

Castelul era gol, Împărăteasa era singură din nou. Se simțea de parcă era un vis fabricat de mintea ei pentru a scăpa de durerea pierderii cuiva. Se atașase de el. Se întrebese ce făcuse noaptea trecută. Nu putea ține cont de timpul pe care îl pierdea, umblând singură în castel. A avut un coșmar. Când servitorul ei era în viață, se pare că avea doar vise bune sau nu visa deloc.

Se întoarse la obiceiurile pe care le avea înainte ca servitorul să intre în viața ei. Era prea liniște în acel castel. Împărăteasa obișnuia să își scrie sentimentele pe o foaie, ca un mod de a scăpa de sentimentele ucigătoare pe care le avea. Își aduna foile într-un sertar fără fund. Era încuiat. Oricum, nimeni nu se încumeta să viziteze o Împărăteasă care trăiește într-un regat așa de rece.

Ea își ocupa timpul producând poțiuni sau, rar, cântând la pian, dar asta îi aducea aminte de servitorul ei, așa că prefera să nu prea cânte. Descoperise un hobby: îi plăcea să facă statui din gheață, deoarece nu se topeau. Era frig, foarte frig. Era una dintre nenumăratele ierni geroase în regat.

Înainte, vizitatori fără număr veneau la castel pentru misterele lui. Se spunea că Împărăteasa ținea săbii și armuri magice, dar mai important era că avea o cameră secretă. Dincolo de fereastră era o zi fără nori. Nu, nu se simte ca o zi fără nori. Ar trebui să fie...tulbure. Albastrul era luminos și vibrant, ori de câte ori razele soarelui sunt umbrite. Soarele sărea în afara ferestrei, înflorea, dar se oprea la mijloc.

Prea înfometată pentru a visa, Împărăteasa gătea cu magie, bucătăria îi aducea aminte de servitorul ei. Ce încerca să îi spună? Coșmarurile ei înfățișau întotdeauna o persoană. Părea a fi opusul ei. Avea părul negru, ca vechea Împărăteasă, și purta o rochie galbenă fluorescentă. Părea a reprezenta vara, în timp ce Împărăteasa era considerată a reprezenta iarna. În spațiul îngust dintre albastru și galben stă o altă persoană. Era raționamentul Împărătesei. Afară...norii erau galbeni?

Castelul încă era înghețat de proprietara lui, nici măcar o rază de lumină nu s-a irosit. De atunci, culoarea arde în fiecare particulă de praf.

“Mi-aș fi dorit să construiesc acele schele de argint, ca pe șantierele de construcții pline de oameni.”

Totul părea nou, intrând într-o zonă a necunoscutului. Se spune, conștiința și inspirațiile coexistă în capul nostru. Romantic a fost deceniul albastru.

Sau este totul o iluzie?